

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 298/2014
07.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету осуђеног М.А., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.60/14 од 26.03.2014. године, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Новом Саду Кв бр.2816/2012 од 21.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 07. априла 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.60/14 од 26.03.2014. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Основног суда у Новом Саду Кв бр.2816/2012 од 21.11.2012. године, тако што се М.А., осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 1 (један) месец,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по напред наведеној правноснажној пресуди,

па се **УТВРЂУЈЕ** да се осуђени М.А. ослобађа од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године у укупном трајању од 2 (две) године, 3 (три) месеца и 15 (петнаест) дана и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 2 (две) године, 9 (девет) месеци и 15 (петнаест) дана, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора почев од 17.11.2010. године па надаље.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године, на основу одредбе члана 405. став 2. у вези става 1. тачка 1. ЗКП,

преиначене су у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде, и то пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.25351/10 од 04.02.2011. године, потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1458/11 од 09.06.2011. године, којом је М.А. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и Вишег суда у Новом Саду К бр.2097/10 од 22.12.2010. године, која је у односу на окривљеног потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.559/11 од 04.04.2011. године, те којом је осуђен на казну затвора у трајању од 2 месеца, након чега је окривљени применом члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 1 месец. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено на издржавању казне по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду К бр.25351/10 од 04.02.2011. године, те време проведено у притвору почев од 17.11.2010. године па надаље.

Правноснажним решењем Основног суда у Новом Саду Кв бр.2816/2012 од 21.11.2012. године, осуђени М.А. је на основу члана 6. ст. 1. и 2. Закона о амнестији ослобођен од извршења јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године, и то дела казне у укупном трајању од 1 године и 3 месеца, при чему је истовремено одређено да ће се остатак казне у трајању од 4 године и 10 месеци према окривљеном извршити. Ово решење исправљено је решењем Основног суда у Новом Саду Кв бр.2816/2012 од 20.11.2012. године, тако што је одређено да у изреци решења, уместо "4 године и 10 месеци", треба да стоји "3 године и 10 месеци".

Републички јавни тужилац је против наведеног правноснажног решења поднео захтев за заштиту законитости Ктз бр.60/14 од 26.03.2014. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези са чланом 1. став 1. и чланом 3. Закона о амнестији ("Службени гласник РС", број 107/2012 од 09.11.2012. године), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће укинути побијано решење и предмет вратити Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 101/11) који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку – "Службени гласник РС", број 121/12), прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/04, ... 76/2010).

Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца доставио браниоцу окривљеног, након чега је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета, те решења против којег је захтев за заштиту законитости поднет, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је правноснажним решењем Основног суда у Новом Саду Кв бр.2816/2012 од 21.11.2012. године, учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1, сада важећег ЗКП ("Службени гласник", бр. 72/11 ... 121/12) у вези са чланом 1. став 1. и члан 3. Закона о амнестији.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.25351/10 од 04.02.2011. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1458/11 од 09.06.2011. године, М.А.осуђен кривим због извршења два кривична дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. у вези са чланом 30. КЗ, за која дела су му утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци, те 4 кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, за која дела су му утврђене казне затвора у трајању од по 2 године, након чега је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 17.11.2010. године до упућивања у установу за издржавање казне, те да је пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.2097/10 од 22.12.2010. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.559/11 од 04.04.2011. године, осуђен на казну затвора у трајању од 2 месеца, због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ. Пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године, наведене правноснажне пресуде преиначене су погледу одлуке о казни, тако што је окривљени на основу члана 405. став 2. у вези става 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 1 месец, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и на издржавању казне по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду К бр.25351/10 од 04.02.2011. године.

Према стању у списима, осуђени М.А. налази се на издржавању казне по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године, с тим што му се почетак издржавања казне рачуна од 17.11.2010. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом.

Побијаним решењем Основног суда у Новом Саду, које је исправљено решењем под истим бројем од 22.11.2012. године М.А. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од 5 година и 1 месец по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године, што чини укупно умањење казне у трајању од 1 године и 3 месеца.

Доносећи овакву одлуку, Основни суд у Новом Саду је поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, којом је одређено да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно

утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Поступајући на овај начин, Основни суд у Новом Саду је побијано решење донео уз повреду кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 121/12), што се основано наводи у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, односно уз повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/2010) који се примењивао у време доношења побијаног решења.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио побијано решење, тако што је правилном применом одредбе члана 3. Закона о амнестији, претходно утврдио колико износи проценат од 25% ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни затвора које су ушле у састав јединствене казне на коју је М.А.а осуђен, а која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна затвора на коју је М.А. осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године, у трајању од 5 година и 1 месеца, састоји се од појединачних казни затвора на које осуђен правноснажним пресудама Основног суда у Новом Саду К бр.25351/10 од 04.02.2011. године и Вишег суда у Новом Саду К бр.2097/10 од 22.12.2010. године и то од две појединачне казне затвора у трајању од по 6 месеци за два кривична дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. у вези са чланом 30. КЗ, четири појединачне казне затвора у трајању од по 2 године за 4 кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и једне казне затвора у трајању од 2 месеца због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ.

Имајући у виду да је један од критеријума за одређивање процентуалне вредности ослобођења од казне, по Закону о амнестији, кривично дело, Врховни касациони суд је за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења и утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Врховни касациони суд је, при томе, утврдио да се претходно утврђене казне затвора за кривична дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. у вези са чланом 30. КЗ у трајању од по шест месеци, правилном применом Закона о амнестији, умањују за по један месец и 15 дана, да се казне затвора за кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у трајању од по две године умањују за по шест месеци, а да се казна затвора за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ у трајању од два месеца умањује за 15 дана, што укупно износи 27 месеци и 15 дана.

Када се јединствена казна затвора по пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр.1825/11 од 02.11.2011. године у трајању од 5 година и 1 месец, умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни, дакле за 27 месеци и 15 дана, односно 2 године, 3 месеца и 15 дана, то прозизлази да остатак казне који се према осуђеном има извршити износи 2 године, 9 месеци и 15 дана, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено у притвору од 17.11.2010. године па надаље, као и време проведено на издржавању јединствене казне затвора.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, преиначио побијано решење, тако што је правилном применом Закона о амнестији утврдио део казне за који се осуђени М.А. има ослободити и одредио да се према осуђеном има извршити остатак казне у трајању од 2 године, 9 месеци и 15 дана, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 101/11), донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.